

[Stegger Nielsen.]

Mindretallets Synspunkt vel at mærke. Dernæst — og det maa være det, Ordføreren tænker paa — foreslaar Mindretallet en Præst i Direktionen, valgt af Undervisningsministeren. Med den højtærede Formands Tilladelse vil jeg gerne citere et Par Linier. Det Værn, som det konservative Folkeparti derved mener at sætte ind for Kirkens Forbindelse med Skolen i København, er af en saadan Beskaffenhed, desværre, at det nuværende kirkelige Medlem af Københavns Skoledirektion, Dr. theol. Brodersen — man lægge Mærke til: det nuværende kirkelige Medlem af Københavns Skoledirektion, der i Øjeblikket bestaar af 3 Medlemmer —, med Henblik paa den her afgivne Betænkning, specielt Flertallets Betænkning, siger:

„Man maa glæde sig over, at Præstens Tilsyn med Religionsundervisningen bliver bevaret paa Landet.“

Saa beklager Dr. theol. Brodersen, at det ikke ogsaa er blevet Tilfældet i København, men han fortsætter:

„Paa den anden Side maa man fra Kirkens Side erkende, at den officielle Afskaffelse af det gejstlige Tilsyn her“ — det er i København —

„kun er en Fastslaaen af et gennem længere Tid bestaaende faktisk Forhold. Der har jo længe ikke været et saadant Tilsyn.“

Det siger den kirkelige Repræsentant, der i Øjeblikket sidder i Københavns Skoledirektion. Han siger altsaa, at det Værn, som Mindretallet her forsøger at sætte ind, har ikke været og er ikke nogen som helst Garanti for det, som man tilsigter. Jeg vil gerne samtidig gøre opmærksom paa, at naar en anden Præst her i København, nemlig Formanden for Kirkelig Forening for Indre Mission, Pastor C. J. Holt, udtaler, at

„Kirken har hidtil ikke haft stor Indflydelse paa Skoleundervisningen, fordi Skolekommissionen, som Præsten er Formand for, har haft en alt for svag Stilling“, saa er det det samme. Videre siger Pastor Holt, og det vil jeg gerne hæfte mig lidt ved: Men man har dog

„ved mange Lejligheder kunnet gøre Henstillinger angaaende den Maade, som man ønskede Undervisningen i Kristendom foretaget paa.“

— Ja, det er netop det, vi har været opmærksomme paa for det øvrige Lands Vedkommende, og det er det, man fremdeles faar Mulighed for. Men vi har ikke kunnet finde nogen anden Form for Ordningen i Hovedstaden, selv om vi beklager det, end

at de Kredse, der staar omkring Skolen, altsaa Forældrene, hvis de har disse Opfattelser, selv maa sørge for at gøre dem tilstrækkeligt stærkt gældende.

Endelig siger Sognepræst Axel Rosendal:

„Kirken har kun dette at sætte sit Haab til, at den maa kunne gøre sin Indflydelse gældende gennem Hjemmene, som derefter vil kunne lægge et Pres paa Skolen. Det er derfor efter min Mening godt, at Forældrenes Magt over Skolen bliver større. I øvrigt har det gejstlige Tilsyn i København i mange Aar kun været Blaar i Øjnene paa Kirken.“

Det sidste Citat stammer fra en Artikel i Bladet „B. T.“ for i Tirsdags under Overskriften: „Præsten sat ud“. Der slutter Bladet, som jeg personlig ikke finder altid er lige heldigt i sin Maade at argumentere paa, for en Gangs Skyld meget heldigt med at sige:

„Mon ikke det dog er for tidligt at lamentere?“

— altsaa over den Adskillelse, der her er Tale om —

„Er Skolens og Hjemmenes Forhold til og Interesse i Børnenes religiøse Oplysning virkelig saa spinkel, at det — meget problematiske — officielle Tilsyn, Præsten hidtil har kunnet øve, har været en nødvendig Afstivning, saa maa man hellere være det foruden. Og for øvrigt tror vi slet ikke, det har været Tilfældet. De aandelige Værdier, der gennem en fornuftig afpasset Religionsundervisning kan tilføres den opvoksende Slægt, er i Virkeligheden dybt i Pagt med hele den danske Folkeskoles egen Udvikling og Fremtid. Og den Indflydelse, Kirken og Præsterne her skal have, maa hellere komme ad det personlige Eksempels og den personlige Paavirknings Vej end styltes op gennem Anordninger og Reglementer.“

Jeg følger hertil: i Særdeleshed end gennem Anordninger og Reglementer, der kun er Papirbestemmelser og intet har haft at betyde, saaledes som det er blevet bedyret fra Kirkens Side her i København.

Den højtærede Minister har jo været inde paa det, ellers vilde jeg have sagt til det ærede 3die Medlem for 5te Kreds (S. Rasmussen), at han gengav sin egen Betænkning galt, nemlig med Hensyn til Skolenævnet. Det var jo helt forkert, det ligger ganske anderledes, men jeg skal ikke opholde mig ved det.

Heller ikke jeg forstaar, at Mindretallet kan stille sig, som det gør, for Køben-